

[Gert Petersen.]

retning, men at den bremses af en del af opinionen i Vesttyskland.“

Jeg vil fortsætte med at citere, fordi dette egentlig er vores hovedargument — jeg mente altså, at når det nu stod i den skriftlige fremsættelse, var det ikke nødvendigt at sige det heroppefra —:

„Netop på denne baggrund tror vi, at det vil være en håndsrekning til de folk i vesttyske regeringskredse, der ønsker en fornyelse af Vesttysklands politik, at en tysk nabostat klart og åbent lægger sin mening om spørgsmålet frem.“

De hovedargumenter, vi har mødt, har hovedsagelig været, for det første at Danmark er et lille land og ikke er i stand til at udrette ret meget, og at vi hellere bør gå stille, mens de store smækker med dørene, og det andet hovedargument var den europæiske sikkerhedskonference. Må jeg sige om det første, at jeg tror ikke, det er rigtigt. Jeg kan meget vel erkende, at vi er et lille land; men det har vist sig, at danske initiativer — det har dog bl. a. den forrige regering vist ved flere lejligheder, ikke mindst i De Forenede Nationer, og det var da ikke utænkeligt, at den nuværende regering også havde vilje og evne til det — har kunnet sætte ting i gang af videre betydning, og det skulle vel ikke være umuligt med et dansk initiativ i denne sag.

Hvad dernæst sikkerhedskonferencen angår, så er det jo en totalløsning, og det er lidt ejendommeligt for mig, at jeg fra den anden side som modargument skal møde kravet om en fuldkommen løsning, at man afviser delløsninger på vejen, som kunne pege henimod den endelige løsning, der så at sige bliver kronen på værket.

Må jeg endelig sige om hr. Kai Moltkes forslag, at det er klart, at vi ikke kan acceptere, at man indfører ordet „diplomatisk“. Det er udtrykkelig begrundet i vores forslag, hvorfor vi indskrænker os til at tale om konsulære og statshandelsmæssige forbindelser. Det hænger sammen med, at

vi mener, der heri ligger i hvert fald en antydning af en realitet. Jeg forstår, at man afviser det fra regeringens side og også fra andre ordføreres side. Jeg forstår ikke rigtig begrundelsen for det, men det må vi jo se nærmere på i udvalget.

Med hensyn til at opsiges protokollatet af april 1955, så tror jeg, det hører hjemme i et særskilt forslag, selv om det da er klart, at skal man drøfte Tysklandsproblemer i et udvalg, må alle disse spørgsmål indgå; det må naturligvis også efter min opfattelse — det tror jeg i øvrigt alle ordførere vil give mig ret i — spørgsmålet om visumbestemmelser og deslige.

Per Hækkerup: Jeg vil gerne sige til udenrigsministeren, at jeg har ikke noget øjeblik tvivlet om, at når udenrigsministeren udtalte sig, var det på regeringens vegne. Det, jeg spurgte om, var, om det også var på det radikale venstres vegne. Det har hr. Niels Helveg Petersen svaret på, og jeg er tilfreds med dette svar.

Jeg vil også gerne sige, at jeg fandt, at hr. Niels Helveg Petersens tale var særdeles interessant. Den dækkede, tror jeg jeg tør sige, til 100 pct. de synspunkter og de bestræbelser, som den tidligere regering udfoldede, og dem kan vi naturligvis kun være tilfreds med at man nu tilslutter sig. Jeg betragter det også hermed som klart, at den — jeg tror, det var en landsmødevedtagelse, man havde i det radikale venstre; jeg tror, det var ovre på Nyborg Strand, man besluttede, at partiet skulle gå ind for at anerkende DDR — at den vedtagelse altså ikke længere har gyldighed som rettesnor for partiets politik.

Jeg skal ikke gøre yderligere bemærkninger ud over den, at jeg tror, hr. Gert Petersen skal lægge mærke til, hvad det var, der skete, da vi drøftede dette spørgsmål sidste gang, idet resultatet af drøftelserne, så vidt jeg har forstået, var det, at den uklarhed, som statsministerens udtalelser gav anledning til, fremkaldte reaktioner i Tyskland, som gjorde det nødven-